

Per un model nacional

Fa alguns dies es concedien els premis «Policia de Catalunya-87», amb un jurat compost per representants de tots els sindicats de les policies locals i autonòmica. Entre els guardonats, el setmanari EL TEMPS

sarial i laboral alacantí i totes les fonts consultades coincideixen a assenyalar que, sense obtenir grans resultats immediats, sí que s'obriren les vies per a un intercanvi esperançador. Més de sis-centes empreses algerianes s'inclogueren, com a resultat de les jornades, en un ampli mostrari de productes propicis per a l'exportació europea, i molt particularment per a la indústria de les comarques del sud valencià. Així, segons el repertori elaborat per Parteneriat-87, la demanda algeriana podria ser atesa perfectament per Santa Pola, Alcoi, Xixona, la Vila Joiosa, Ibi, Crevillent, Elx, Elda o Villena i Alacant mateix.

Els algerians sol·liciten als estats comunitaris des de peix fresc fins a accessoris sanitaris i fabricació de xocolata i confiteria, passant per motles de soles de sabates, calcer d'esport, blocs de marbre o joguets animats i metàl·lics. Una rica demanda que aquestes comarques poden atendre a la mesura. I a la qual també poden respondre mitjançant la pròpia inversió.

La resposta no ha tardat. Més de trenta empreses de diversos pobles del sud valencià s'han interessat ja pels «buits» de la indústria algeriana i, alhora, per correspondre a l'apetit econòmic de Tunísia amb altres sucoses ofertes productives. Des de sanejament fins a raticides i antisèptics, des de xarxes de pesca i embarcacions de políester-fibra de vidre fins a transports internacionals, etc.

Un vaivé comercial que s'està disparant i que, tanmateix, sembla més obra voluntària de la iniciativa privada i de la Cambra Alacantina de Comerç que part d'un programa econòmic valencià, dirigit a explotar les possibilitats d'un continent ex-colonial pràcticament verge per a la industrialització i les tecnologies de capçalera.

Les breus declaracions recollides en la Delegació de la Conselleria de Comerç, Indústria i Turisme aclareixen aquesta sensació: «No, no és cosa nostra. Fins ara no tenim cap estudi ni dades elaborades sobre aquest tema». El consolat algerià d'Alacant, protagonista sens dubte de la nova relació econòmica, ha postergat tota resposta a aquest setmanari, limitant-se a assenyalar l'Ambaixada d'Algèria a Madrid i la seua Agregaduria comercial com a únic portaveu vàlid.

Un estrany silenci per al consolat d'un país en què Alacant continua sent l'estrella invitada. Una ciutat on la mitja lluna roja d'Aràbia ja es reflecteix en totes les escaparates. Una ciutat per on aquest mes de juny passaran prop de dotze mil viatgers de l'Islam. •

Premi a EL TEMPS, «per una dedicació continuada als temes policials»

J. M. P.

Els periodistes **Jordi Juan**, d'*El Periòdic*; **Eugenio Madueno**, de *La Vanguardia*, i **Joan Vall Clara**, de *Punt Diari*, van ser els guanyadors del primer premi de Periodisme, en el marc dels premis Policia de Catalunya'87.

Policia de Catalunya, a part de donar nom als premis, és el títol d'una revista especialitzada en temes policials i que tracta, des d'una perspectiva catalana, la seguretat ciutadana i l'ordre públic. *Policia de Catalunya* va aparèixer l'estiu del 1984, i des de llavors ha tret quatre números. Des del primer moment, el director de la publicació és **Miquel Sellarès**, ex-director general de Seguretat Ciutadana de la Generalitat de Catalunya.

El premi de Periodisme Policia de Catalunya-87 està dotat amb 50.000 pessetes, i és destinat al millor article o treball periodístic sobre la policia i Catalunya. En l'edició d'enguany, **Joan Madueno** i **Vall Clara** se l'han repartit a parts iguals. A més dels guanyadors, havien estat nominats pel jurat **Amadeu Recasens** i **Núria Llopis**, pels seus articles de fons i, el setmanari EL TEMPS, per una dedicació continuada sobre temes policials.

El segon dels premis convocats era

el Premi d'Honor Policia de Catalunya, atorgat a la persona o institució que més s'hagi destacat per defensar la necessitat d'un model nacional de policia, o al professional que amb el seu exemple i treball hagi fet camí en la voluntat de dotar Catalunya d'un model propi de policia.

El jurat concedí el Premi d'Honor —a partir d'aquesta primera edició ja anomenat Premi d'Honor «Frederic Escofet»— a **Jaume Curbet**, especialista en seguretat ciutadana i assessor de la Direcció General de Seguretat Ciutadana de la Generalitat de Catalunya.

L'acte de lliurament dels premis se celebrà dilluns 29 de juny i comptà amb l'assistència de més de cent persones; entre elles, molts policies autonòmics i policies locals. També van ser-hi presents diverses personalitats del món polític, cultural i social, com **Albert Alay** i **Josep Benet**, que en unes paraules de presentació va fer la semblança del fa poc desaparegut coronel **Frederic Escofet**.

De l'acte de la reunió del jurat per a la concessió dels premis Policia de Catalunya-87, en destacà, a més dels veredictes, l'acord unànime de fer una recriminació a la classe política en general, malgrat casos comptadíssims que hagin tractat el tema, pel seu poc interès cap a la Policia de Catalunya. •